

Indhold og Virkelighed. Men under Ligegyldigheden ulmer endnu Gnisten, og Længslen efter Idealet bryder atter frem den Ildsvaadens Nat, da hun ser Dødsforagstens Kraft og Mandighed levendegjort i en Personlighed, som efter vor Tids Begreber er hende langt underlegen. Man maa dog ikke glemme, at hans Underlegenhed kun var begrundet i Tidens Fordom overfor den uadelige. I Realiteten var den ufrelse ikke mere raa og udannet end hendes Ægtemager og de Herrer, med hvem hun havde traadt i zirlig Dans ved Hove. Ved at elske ham gjorde hun ikke Brud paa den ægte Kvindelighedsfølelse, der gyser tilbage for aandelig Underlegenhed og Mangel paa Finhed og Sjælsuddannelse.

Hun forlader alt og ægter ham, og saa kommer det Øjeblik, hvor det ser ud, som havde hun opgivet al Kvindens Selvfølelse,

Han banker hende! Og hun, ja, hun finder sig deri!

Atter her forbavses hun og forstaar, med Tidens Mangel paa Selvrefleksion, ikke sig selv. Og dog er hun i dette Øjeblik ogsaa i fuld Harmoni med sin Natur, hvad Jacobsen med fuldendt psykologisk Finhed har forstaaet. I vor Tidsalder maatte en dannet Kvinde med Rette føle sin Selvfølelse dødelig saaret ved at skulle finde sig i en saadan Brutalitæt, der vilde stille hendes Mand langt under hende, men Marie Grubbe maatte føle det paa anden Vis.

Hun vidste, at Bank, selv fra en god Ægtemands Haand, ikke var noget uhørt i hendes egen Stand og var en dagligdags Begivenhed i den Samfundsklasse, hvortil hendes daværende Mand hørte. Hun bøjede sig beundrende for den Mandighed, der ikke lod sig imponere af hendes Fortids Storhed, men fastholdt sin ægtemandlige Ret trods den.

Saa havde hun da fundet sit Ideal, for det bøjede hun sig, ikke for en Mand, men for en Mandighedens Repræsentant. Hun tog sit Livs Kors op, og levede mange Aar et slidsomt, arbejdsomt Liv, uden at være ulykkelig.

Manden var en Stund i Tugthuset, men derved var jo Mandighedsidealet ikke brudt, heller ikke krænkedes derved hendes Ret ideres indbyrdes Forhold, og saa kunde hun bære det.

Jeg har dvælet saa længe ved Marie Grubbe, fordi det forekommer mig, at Jacobsen i hendes Historie har skænket